

Arrest

nr. 218 387 van 18 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 september 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 augustus 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is in 2015, samen met haar ouders en haar minderjarige broer en zus, in België toegekomen.

Op 13 april 2015 dienen verzoeksters ouders een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2015 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 7 september 2016 dient verzoeksters zus, als meerderjarige een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2016 weigert de CGVS de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Tegen voormelde beslissing dient verzoeksters zus hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 185 621 van 20 april 2017 de weigeringsbeslissing bevestigt.

Op 7 september 2016 dienen ook verzoeksters ouders een nieuwe asielaanvraag in. Op 28 oktober 2016 weigert de CGVS de asielaanvraag in overweging te nemen. Tegen voormelde beslissing dienen verzoeksters ouders hoger beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 181 962 van 8 februari 2017 de weigeringsbeslissing bevestigt.

Op 29 mei 2017 vragen haar ouders en meerderjarige zus voor een verlenging van hun bevel om het grondgebied te verlaten, tot het einde van het lopende schooljaar.

Op 11 juli 2017 dient verzoekster, als meerderjarige, een asielaanvraag in. De CGVS weigert de asielaanvraag in overweging te nemen op 7 augustus 2017. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster hoger beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 196 400 van 11 december 2017 de weigeringsbeslissing bevestigt.

Op 18 augustus 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die heet,

naam : S.

voornaam : P.

geboortedatum : (...)1999

geboorteplaats : Gjirokaster

nationaliteit : Albanië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 07/08/2017 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 11/04/2015 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 3 maanden overschreden is.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen “

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 28 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Ter adstrueren van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"De bestreden beslissing houdt geen, minstens onvoldoende rekening met de belangen van verzoekster en haar broer (A) en zus (T) om het schooltraject voort te zetten en af te maken.

In casu heeft de Staatssecretaris ervan kennis (minstens behoorde hij zulks te hebben) dat de minderjarige kinderen binnen de gezinseenheid van verzoekster school lopen op Belgisch grondgebied:

- *P is 18 jaar oud en loopt school in het Heilig Grafinstituut te Turnhout (stuk 3);*
- *A is minderjarig en loopt school op de lagere school van dezelfde onderwijsinstelling;*
- *volledigheidshalve: T is 19 en loopt school in het eerste leerjaar van de derde graad van TSO eveneens aan het Heilig Grafinstituut (stuk 4);*

Art. 74/13 Vreemdelingenwet bepaalt (eigen onderlijning):

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. "

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel van Richtlijn 2008/115/ EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, op 16 december 2008 door het Europees Parlement en de Raad vastgesteld (hierna: de Terugkeerrichtlijn).

In overweging 24 van de Terugkeerrichtlijn kan gelezen worden, "In deze richtlijn worden de grondrechten en de beginselen in acht genomen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend".

Een van de grondrechten is vervat in art. 24 van het Handvest dat bepaalt:

Artikel 24. Rechten van het kind

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.*
- 2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.*
NL, 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13
- 3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.*

Art. 51 van het Handvest verduidelijkt dat het handvest van toepassing is wanneer lidstaten bepalingen van Unierecht ten uitvoer brengen:

Art. 51. Werkingssfeer

1. De bepalingen van dit handvest zijn gericht tot de instellingen en organen van de Unie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en tot de lidstaten, uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen. Derhalve eerbiedigen zij de rechten, leven zij de beginselen na en bevorderen zij de toepassing ervan, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

2. Dit handvest schept geen nieuwe bevoegdheden of taken voor de Gemeenschap en voor de Unie en wijzigt de in de verdragen neergelegde bevoegdheden en taken niet.

In casu wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd, in toepassing van art. 7 van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling vormt een omzetting van art. 6 van de Terugkeerrichtlijn.

Door het opleggen van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve uitvoering gegeven aan het Unierecht zodat de bepalingen van het Handvest toepassing vinden, en aldus ook art. 24.2. van het Handvest.

Bovendien kan worden gewezen op volgende relevante bepalingen uit het VN- Kinderrechtenverdrag (Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind):

Artikel 3: Het belang van het kind

1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.

Voormelde bepalingen van het Kinderrechtenverdrag hebben directe werking.

Het VN-Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent art. 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

"Jrt. 3 (1): the best interests of the child as primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by "public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies". (...) Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions — by for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children. » (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12)

Art. 3.1. van het VN Kinderrechtenverdrag is m.a.w. niet enkel van toepassing op maatregelen die worden genomen betreffende kinderen. Ook maatregelen die kinderen onrechtstreeks beïnvloeden, vallen onder de werkingssfeer van art. 3.1. van het Kinderrechtenverdrag.

De bevelen aan verzoeksters om het grondgebied te verlaten beïnvloeden uiteraard ook de kinderen, aangezien zij onder het ouderlijk gezag staan van verzoeksters en aldus evident worden verondersteld hun ouders te volgen en hun schooltraject op Belgisch grondgebied te onderbreken.

8.

De Staatssecretaris had kennis van het bestaan van de schoolgaande kinderen, minstens behoorde hij hiervan kennis te hebben. Het schooltraject werd immers reeds aangeduid in de beroepsprocedure voor uw Raad tegen de bijlage 13quinquies afgegeven aan de zus T.

De Staatssecretaris diende na te gaan wat de impact van de verwijderingsmaatregel is op de lange schoolcarrière van de kinderen op Belgisch grondgebied en of zij hun scholing kunnen verderzetten in hun land van herkomst, rekening houdend met het gegeven dat zij steeds school hebben gelopen in een andere taal.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat terdege rekening werd gehouden met het schoollopen van de kinderen bij de totstandkoming van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het dossier blijkt niet dat enig onderzoek werd gevoerd of rekening werd gehouden met het schoollopen van de kinderen en het gegeven dat zij hun schooltraject abrupt moeten afbreken en of de verwerende partij rekening heeft gehouden of het al dan niet in het hoger belang van de kinderen is om hun schooltraject niet in België te kunnen voltooien.

Gelet op de afwezigheid van elk onderzoek c.q. motivering terzake het schoollopen van de kinderen, dient een schending van art. 74/13 Vreemdelingenwet i.u.o. art. 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie te worden aangenomen. (in dezelfde zin: RvV 167 574 dd. 10 maart 2016)"

2.2 Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals artikel 8 van het EVRM en artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag. Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (de Terugkeerrichtlijn) en dient richtlijnconform te worden toegepast.

Uit artikel 74/13 van de vreemdelingenwet kan slechts worden afgeleid dat verweerder bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening dient te houden met welbepaalde fundamentele rechten, met name het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven, en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling.

Verzoekster betoogt dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met haar gezinsleven met haar broer, zus en ouders en met haar schooltraject.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster niet betwist langer in het Rijk te verblijven dan de bij artikel 6 van de vreemdelingenwet toegestane termijn waardoor zij conform artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bevolen wordt om het grondgebied te verlaten.

Waar verzoekster verwijst naar de gezinseenheid stelt de Raad vast, overeenkomstig de stukken in het administratief dossier, dat aan het hele gezin een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven, waardoor de gezinseenheid behouden blijft.

De Raad dient er vervolgens op te wijzen dat in het Kinderrechtenverdrag, dat wordt weerspiegeld in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen in de Terugkeerrichtlijn (cf. overweging 22), meer bepaald in artikel 1 van het Kinderrechtenverdrag, wordt bepaald dat voor de toepassing van dit Verdrag onder een kind wordt verstaan: *“ieder mens jonger dan achttien jaar, tenzij volgens het op het kind van toepassing zijnde recht de meerderjarigheid eerder wordt bereikt”*. Daar onder het Belgisch recht een persoon meerderjarig wordt op achttienjarige leeftijd, hanteert de Raad in beginsel de grens van achttien jaar om te kunnen spreken van een kind. Ook het EHRM hanteert in zijn rechtspraak de definitie van het kind zoals wordt bepaald in artikel 1 van het Kinderrechtenverdrag (EHRM 9 oktober 2012, nr. 1413/07, Çoşelav/Turkije, § 36).

Verzoekster, die meerderjarig is, kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet daar geen rekening zou zijn gehouden met haar hoger belang als kind. Dezelfde opmerking kan worden gesteld waar de schending wordt opgeworpen van het Kinderrechtenverdrag en artikel 24 van het Handvest.

In verband met verzoeksters schooltraject merkt verweerder in de nota op dat haar raadsman reeds een verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten heeft aangevraagd voor haar ouders en meerderjarige zus, in functie van het schoollopen van verzoeksters zus en broer. Verzoekster toont niet aan dat er voor haar geen verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten, in functie van haar schoolloopbaan, kan worden aangevraagd.

Gelet op het voorgaande, wordt een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 24 van het Handvest niet aannemelijk gemaakt.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN